



بی مردم!

نقش آرای مردمی در تحقق حکومت اسلامی

امین رستمی
دانشجوی کارشناسی مهندسی کامپیوتر

شاید این قسمت از تاریخ برایمان ناشناخته باشد. یکی از مهم‌ترین اهداف رهبران شیعه، از پیامبر اکرم (ص) تاکنون، رشد فهم و آگاهی سیاسی مردم بوده است؛ همان مردم‌سالاری دینی که دیروز به شکل بیعت بود و امروز جامعه انتخابات بر تن دارد.

از کدام واقعه تاریخی صدر اسلام برایتان بگویم تا نقش آرای مردمی در تحقق حکومت اسلامی روشن شود؟ از وصیت پیامبر به امیرالمومنین (ع) مبنی بر سکوت امام علی در صورت عدم رضایت امت به بیعت با ایشان؟ یا از تمکین امیرالمومنین از خواسته لشکریانش مبنی بر مذاکره با معاویه در جنگ صفین؟

چه بخواهیم یا نخواهیم؛ طبق تعبیر شهید بهشتی، نظام سیاسی اسلام بر پایه اصل آزادی انسان در انتخاب تعریف شده است که شخص، انتخابگر به راه فساد یا انتخابگر به

سخن سردبیر

معصومه صحت
دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی

در میان هیاهوی تمام مشکلات و سختی‌های این روزگار عجیب، این بار به سوی جریان فکری جبهه حق و باطل رفتیم؛ با روزه‌ای از امید، انگیزه و با نگرشی مثبت. ما روانه محور انتخابات شدیم تا به نحو احسن نقش خود را ایفا کنیم و ایرانی باشکوه بسازیم.

امروز در میدان نبرد به عنوان نقش‌آفرینان جبهه حق، آماده دفاع از حقانیت کشورمان هستیم. ما با بینش و انتخاب درست — تمان می‌توانیم یک قدم سرنوشت‌ساز برای خود و نسل آینده رقم بزنیم.

دانشجویان عزیز! تیم **نشریه خط دانشجو** تمام تلاش خود را کرده است تا انتخابات را از ابعاد مختلفی بررسی کند. امیدوار است که پاسخی مناسب به سوالات شما در این حیطه بدهد.

این دومین شماره از ویژه‌نامه‌های انتخابات "نقش من" است! منتظر شماره‌های بعدی ما باشید.



بهمن، تیر، وینستون یا مارلبرو؟ توصیه‌هایی برای واکنش آگاهانه در انتخابات

ثمین محمدی
دانشجوی کارشناسی شیمی محض

تمام توصیه‌های مواجهه با جو انتخاباتی و یک واکنش آگاهانه را در حدیثی از حضرت علی (ع) می‌توان جا داد. "در فتنه‌ها چونان شتر دو ساله باش. نه پشتی دارد که سواری دهد و نه پستانی که او را بدوشند."

اما به نظرم در این روزهایی که خیلی‌ها از بهمن و هدف انتخابات فقط دو پک دود قورت می‌دهند، کار مشکل‌تر از این حرف‌ها باشد. فی الحال کار درست این است که دکمه سر آستین گله را باز کنیم، آستین‌ها را بالا بزنیم و برای همیشه رخت عزم بر تن دانشگاهی‌های منفعل کنیم. غرض از این لالایی‌خوانی این است که اذعان کنیم که متناسفانه تیر برخی افراد نه تنها دقیقاً به هدف خورده است؛ بلکه وقتی جامعه دانشگاهی را نسبت به مسائل کم‌ذوق می‌بینند، کاملاً متوجه‌اند که چشم امید آینده ما را از کاسه درآورده‌اند.

این روزها سران دنیا، نه قایمکی و بدون خبر شاه، در سفارت جمع می‌شوند و مارلبرو را با همان لذت فرح‌بخش می‌کشند و هیچ خبر ندارند که پیرمرد از جهان بی‌خبری، کف خیابان نشسته تا بزرگترین دغدغه‌اش یک بسنه تیر اضافی باشد.

این روزها چشم مردم از همیشه بازتر است. ولی رسانه، ایهام و اغراق را به خورد حدقه‌هایشان می‌دهد. روده بزرگه مغزشان، روده کوچکه را بلعیده است، ولی خودشان را با تیلبیت آب جوش سیر می‌کنند.

اکنون وظیفه دانشگاهی جماعت مشخص است. هر جایی که چشم بینایی یافتند، باید بر آن نور حقیقت بتابانند و هر جایی که صدای قار و قور شنیدند، باید با طعمی که معده‌شان تعجب نکند، سیرشان کنند.

راه راست برود. شهید مطهری اعتقاد دارد که آدمی در اجتماع و سیاست، چونان کودک در حال تربیت است. اگر این کودک فقط اجبار شود که فلان کار را بکن یا نکن، از او انسان متشخصی در نمی‌آید. باید هدایت و آزادی توأم با یکدیگر باشد.

شاید الان بتوان دلیل سکوت ۲۵ ساله امیرالمومنین نسبت به مسئله خلافت را بهتر درک کرد. ایشان سکوت کردند تا مردم خودشان نتیجه انتخاب و بیعت‌شان را ببینند که چنین نیز شد. تلخ‌کامی مردم در دوران حکومت خلفای گذشته و واقف گشتن بر اینکه تنها فرد شایسته حکومت، امیرالمومنین است، منجر شد تا آنان خود به دنبال بیعت با امام علی بروند و خواستار خلافت ایشان شوند. به طوری که مولای متقیان در خطبه‌ی شقشقیه، اشتیاق و ازدحام مردم در آن زمان را به اجتماع گله‌های گوسفند تشبیه می‌کنند که پیرامون ایشان را گرفته بودند.



اما جمهوری اسلامی، داعیه‌دار حکومت نبوی و علوی! جدای از برگزاری تقریباً یک انتخابات در هر سال، باز سیره سیاسی معصومین را در زمامداری می‌بینیم. برای مثال امام خمینی در ابتدای انقلاب خطاب به خبرگان قانون اساسی چنین گفتند: «اکثریت هر چه گفتند آرای ایشان معتبر است و لو به خلاف، به ضرر خودشان باشد... شما وکیل آنها هستید؛ ولی آنها نیستید.» حمایت‌های متعدد امام و رهبری از دولت‌های مستقر - با هر گرایش حزبی - نیز نمونه دیگری است.

آری! ماندن در خط علی (ع) به این راحتی نیست.



آیت الله فضل الله نوری مازندرانی اعدام شد!

مجلس پیچ مهم تاریخی

محمد حسین حاجی زاده
دانشجوی کارشناسی اقتصاد

شد، بی آنکه خیری برای مملکت داشته باشد. آری! از مشروطه تا مجلس امروزی، خون‌های زیادی ریخته شده است. گاهی پیچ‌های مهم تاریخی، یک سرش به مجلس برمی‌گردد.

انتخاب یک مجلس، انتخاب یک دوره کوتاه چهار ساله نیست. انتخاب آینده کشور و سرنوشت خون‌ها است که آیا ایران آباد شود یا خیر.

شاید اگر در انتخابات مجلس آگاه نباشیم، این انتخاب تبدیل بشود به آخرین انتخاب ما و یک ملت چنان به خاطر انتخاب‌شان تاوان بدهند که نسل‌های بسیاری در پی جبران آن برآیند.

به یاد داشته باشیم؛ گاه بعضی انتخاب‌ها تا ابد گریبان‌گیر یک ملت شود.

چند روز قبل، یکی از مراجع بلندپایه در اعتراض به مشروعیت نداشتن مجلس اعدام شد. آیت‌الله اعتقاد داشت مجلسی که اسلام در آن نباشد و مشروع نباشد، یا به زبان خودمان مجلسی که مشروعیت نداشته باشد، ارزشی ندارد. مجلسی که ایرانیان، سال‌ها برای بنیان‌گذاری آن قیام‌ها کردند؛ از بسط‌نشینی تا قیام ستارخان و باقرخان؛ و عاقبت ایجاد شد.

مشروطه! ولی یک جای کار می‌لنگید. بوی توطئه انگلیس می‌آمد. مشروطه‌ای به سبک انگلیس ایجاد شده بود. مشروطه‌ای که مشروع و سازگار با فرهنگ ایرانی و اسلامی نبود. مشروطه‌ای که خون شیخ فضل‌الله راریخت؛ بی آنکه مردمی بزنند. مشروطه‌ای که در آن، یک اجنبی خون عالم یک ملت می‌ریزد، آخر و عاقبتش پیداست. مشروطه‌ای ویران



هم وطن بیمار خیر خواهی یا خونخوار؟ نقش رسانه و سلبریتی‌ها در جریان‌های سیاسی

راضیه بخشی
دانشجوی کارشناسی فیزیک

دنیای مدرن با اینترنت شش کل گرفت و آغازگر تاثیر رسانه‌های اجتماعی بر زندگی مردم شد. افراد مشهور از جمله ورزشکاران، بازیگران و فعالان مجازی نقش آفرینان این صحنه هستند.

حالا مردم از نوع پوشش، مدل ماشین و طرز فکر سیاسی بازیگر محبوب‌شان مطلع و تحت تاثیر آن هستند. افراد مشهور یا اصطلاحاً سلبریتی‌ها، نقش تعیین‌کننده‌ای در حضور مردم در رخداد‌های اجتماعی دارند و مردم به علت اعتماد و علاقه از آن‌ها پیروی می‌کنند.

اما به راستی در کشور ما سلبریتی‌ها در برابر این مسئولیت بزرگ چگونه عمل می‌کنند؟ تهییج مردم برای شرکت در اغتشاشات ۱۴۰۱، آن هم بدون تحلیل شرایط کشور و الگوبرداری صد در صدی از شبکه‌های معاند، نمونه خوبی برای نشان دادن بی‌مسئولیتی آن‌ها است.

حال به بررسی عملکرد این افراد در برابر انتخابات می‌پردازیم.

در انتخابات دولت یازدهم، سلبریتی‌ها و مشخصاً هنرمندان، نقش مهمی در روی کار آمدن رئیس جمهور منتخب داشتند.

خیل عظیمی از هنرمندان با تبلیغات گسترده، از جمله فعالیت در فضای مجازی، سخنرانی در مراسمات مختلف،

تشویق قومیت‌ها، اهدای جایزه فیلم فجر و کارهای مشابه؛ مردم را ترغیب به رای دادن به فرد مورد نظر خود کردند. این کار بعد از مشاهده عملکرد دولت یازدهم، باز ادامه دار شد.

افراد مورد اعتماد مردم، از یک فرد ناشایست نه تنها یکبار، بلکه دوبار در انتخابات دولت‌های یازدهم و دوازدهم حمایت کردند تا برای فعالیت‌های خود مجوز بگیرند.

اینجاست که مردم باید هشیار باشند و در مسائل مختلف به فرد متخصص مراجعه کنند و تنها به داده‌های دریافتی از رسانه‌های اجتماعی اکتفا نکنند.

در نگاه بسیاری از مردم، انتخابات یک حاشیه است که ممکن است انتخاب‌شان را با نظر چند سلبریتی عوض کنند. اما واقعیت این است که همین انتخاب‌های ماست که تعیین می‌کند مسائل اصلی جامعه مثل اقتصاد، اشتغال و مسکن، حل یا به بحران تبدیل شوند. مشکلاتی که هیچ فرد عاقلی برای حل کردنش سراغ سلبریتی جماعت نمی‌رود.

شناسنامه

صاحب امتیاز: جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه ارومیه

مدیر مسئول: محمدرضا سلطانی‌وش

سر دبیر: معصومه صحت

ویراستار: امین رستمی

مدیر هنری و صفحه‌آرا: علی خضری

هیئت تحریریه: امین رستمی

ثمین محمدی

محمدحسین حاجی‌زاده

راضیه بخشی

